Kyrkogårds VANDRING.se

Anders och Anna Lisa Olsson

Vilket öde de gick igenom som föräldrar, Anders och Anna Lisa. Tre små barn miste livet tidigt och ytterligare tre flyttade i unga år till Amerika. Tänk att inte få återse barnen som blev kvar i Amerika och att aldrig få träffa tio av sina barnbarn. Döttrarna på Sörmon som flyttade till Amerika hade två morbröder där. Man kan undra om de träffade sina släktingar där borta.

Anna Lisa föddes alltså i Finnerud på juldagen 1832. Hon var äldst i en syskonskara av sju. Alla syskon utom två blev hembygden trogna, så det finns många ättlingar kvar i bygden. Anders och Anna Lisa brukade gården tills sonen Adolf tog över. Anders var respekterad i bygden och han var bland annat nämndeman.

Innan barnen skingrades gjorde tre av flickorna en resa till Paris. Att släppa iväg dem dit var säkert oroligt för mamma Anna Lisa. De resande flickorna fick först gå till Nysäter. För att inte slita på de säkert eleganta skorna de tagit med sig, gick de barfota. De fortsatte med passagerarbåten till Säffle. Troligen åkte de sedan tåg till Göteborg och vidare söderut och det var nog ett stort äventyr. Ingen av dem hade varit utanför Sverige, kanske inte ens utanför Värmland, och de visste nog inte vad som väntade dem.

Det var en Världsutställning de ville uppleva. Eiffeltornet, med nitar smidda i Borgvik, var nytt 1889 och Paris var centrum för Europa på den tiden. Resan gick bra och lyckligt välbehållna kunde de ståta för mamma Anna Lisa med vackra hattar av senaste snitt, inköpta i Paris förstås.

Adolf var ende sonen som nådde vuxen ålder. Han stannade kvar i Sverige och tog över Sörmon 1899 när fadern Anders dog.

Adolf var upphovet till Esbjörbyns Missionshus och det gick till så här. Adolf var på ett väckelsemöte i skolhuset i Rudsbyn omkring årsskiftet 1906/07. Några närvarande personer förvägrades gå fram och vittna och detta blev han mycket upprörd över. Han pratade med grannen AG Nilsson, kallad Esbjörn, om att bygga ett eget Missionshus i Esbjörbyn där alla som ville fick vittna. Det tyckte Esbjörn lät bra.

Adolf skänkte en tomt. Ett ödetorp – ”Där Söre” – revs och av virket byggdes det som blev Esbjörbyns missionshus 1907. Esbjörn skrev vid 30-årsfirandet av Esbjörbyns missionshus följande om händelsen i Rudsbyn:

”När vid nyårstiden 1906/07 vid en fest i Rudsbyns skolhus anordnad av E.F.S., ett par Evangelister som voro närvarande, av mötets ledare kategoriskt nekades att avlägga vittnesmål, då blev detta för mycket för en av de unga nyväckta (Adolf Olsson på Sörmon). Efter en natt, sömnlös av ungdomlig helig förtrytelse, kom han på morgonen bort till undertecknad o ville rådgöra om möjligheten att av en honom tillhörig ödestuga ställa i ordning en samlingslokal, där de, som han sade, som vilja och kunna vittna om Gud, inte skulle stängas ute.”

1915 flyttade Adolf till Åmål och Anna Olsson flyttade till honom som hushållerska. Anna var dotter till Edvin Olsson och Stina Kajsa Karlsdotter (Grav: 12 05 62), Anna föddes på Hagen i Kettilsbyn 1895. 1916 gifte de sig och året därpå föddes sonen Valle (Valdemar).

1918 gick flyttlasset till Annas föräldrahem Hagen i Kettilsbyn. Där föddess Torsten 1919.

Adolf var mycket intresserad av bilar. Enligt 1922 års fordonsregister ägde han en Ford med registreringsnummer S1028.

Nästa flytt 1923 gick till Ökne där Ture föddes 1929 och 1935 flyttade familjen till Värmlands Nysäter. I Nysäter drev Adolf taxirörelse. Efter fem år där avled han 1940 och Anna flyttade då till Karlstad och tog arbete som kokerska på ett ålderdomshem. Det var under andra världskriget och hon blev duktig på att dryga ut maten eftersom det var svårt att få tillräckligt med matvaror till de gamla.

Anna blev kvar i Karlstad och förblev änka i 43 år. Hon dog 1983.

Adolfs bilintresse gick i arv till hans söner. Framförallt Tures liv bestod av bilar. Han har varit rallyförare, ägt en bilverkstad i Karlstad och svarat på bilfrågor i radioprogrammet ”Hallå Bilist” på 1970-talet, en föregångare till ”Bosse Bildoktor”.